

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,

ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. **ιβ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου

μόσχους.

Ψαλμὸς ΕΘ΄ (69ος)

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε
ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία Μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ εἶτα τό Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου:

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.
Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

«**Β**οηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν,
Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». (Δίς)

Bo η θος και σκε πα στης ε γε νε
το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος μου Θε ος

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

και δο ξα ασω αυ τον Θε ος του πατρος μου
και υ ψω σω αυ τον εν δο ζως γαρ
δε ε δο ο ζα σται αι αι (Δίς)
Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με

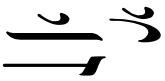
Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου
βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχήν, ἐπιθήσω Χριστέ,
τῇ νῦν θρηνωδίᾳ; ἀλλ' ὥς εὐσπλαγχνός μοι δός,
παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Πο θεν αρ ξομαι θρη νειν τας του α θλι
ου μου βι ι ου πρα ξεις ποι αν α παρχην ε
πι θη η σω Χρι στε τη νυν θρη νω δι α
αλλ ως ευ σπλαγχνος μοι δος πα ρα πτω

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

μα των α φεσι ι ιν

   λε η σον με ο Θε ος ε λε η

 σον με

 Δεῦρο τάλαινα ψυχή, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἑξομολογοῦ καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

  Δευ ρο τα λαι να ψυ χη συν τη σαρ κι σου

τω πα αν των Κτι στη ε ζο μο λο γου και

                α πο ο σχου λοι πον της πριν α λο

                  γι ας και προ σα γα γε Θε ον εν με

           τα νοι α δα κρυ α α α

   λε η σον με ο Θε ος ε λε η

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

σον με

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει
παραζηλώσας, ἔγνων ἑμαυτόν, γυμνωθέντα
Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ
τὰς ἁμαρτίας μου.

 Τον πρω το πλα στον Α δαμ τη πα ρα
 βα σει πα ρα α ζη λω σας ε γνων ε μαυ
 τον γυ μνω θε εν τα Θε ου και της α ι
 δι ου βα σι λει ας και τρυ φης δι α τας
 α μαρ τι ας μου ου ου

 Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Οἵμοι τάλαινα ψυχή! τί ὠμοιώθης τῇ πρώτῃ
Εὐα; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς
παραλόγου βρώσεως.

^M ^Δ
^Δ Οἱ μοι τα λαι να ψυ χη τι ω μοι ω θης
τη πρω ω τη Ευ α ^Δ ει δεσ γαρ κα κως και ε
^B ^M ^Δ
τρω ω θης πι κως ⁶ και η ψω του ζυ λου και
ε γευ σω προ πε τως ^B ^Δ της πα ρα λο γου
βρω σε ω ω ως ⁶
^M ^Δ
⁶ ⁶ Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με ^Δ

Ἀντὶ Εὐας αἰσθητῆς, ἡ νοητὴ μοι κατέστη
Εὐα, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθὴς λογισμός, δεικνὺς
τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος αἰεὶ, τῆς πικρᾶς
καταπόσεως.

^Δ ^Δ
^Δ Ἀν τι Ευ ας αι σθη της η νο η

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

τημοικα τε εστη Ευ α ^Δ ο εν τη σαρ κι
εμ πα ^B θη ης λο γι σμος ^{6.} δει κνυς τα η
δε α και γευ ο με νος α ει ^B ^Δ της πι
κρας κα τα πο σε ω ω ως ^{6.}
^M ^Δ ^{6.} ^Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με ^Δ

^Επαξίως τῆς Ἑδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ
φυλάξας, μίαν σου Σωτήρ, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ, ἐγὼ
δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου
λόγια;

^Δ ^Δ ^Δ ^Ε πα ξι ως της Ε δεμ προ ε ξερ
ρι φη ως μη η φυ λα ξας ^Δ μι αν σου Σω τηρ
^B εν το λη ην ο Α δαμ ^{6.} ε γω δε τι πα θω

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

α θε των δι α παντος τα ζω η ρα σου
λο γι α α
ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθών, μαιφονίαν τῇ
προαιρέσει, γέγονα φονεύς, συνειδότη ψυχῆς,
ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς,
ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τὴν του Κα ιν υ πελθων μι αι φο
νι αν τη προ ο αι ρε σει γε γο να φο νευς
συ νει δο ο τι ψυχης ζω ω σας την σαρ κα
και στρατευσας κατ αυ της ταις πο νη ραις
μου πρα ξε σι ι ι

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

^M ^Δ
6. **Ε** λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με ^Δ

Τῇ τοῦ Ἀβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιώθην
δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ,
οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαράν, οὐ βίον
ἀνεπίληπτον.

^Δ ^Δ
^Δ **Τ**η του Α βελ Ι η σου ουχ ω μοι

ω θην δι και αι ο συ νη ^Δ δω ρα σοι δε κτα

^B ου προ ση η ζα πο τε ^{6.} ου πρα ξεις εν θε ους

ου θυ σι αν κα θα ραν ^B ^Δ ου βι ον α

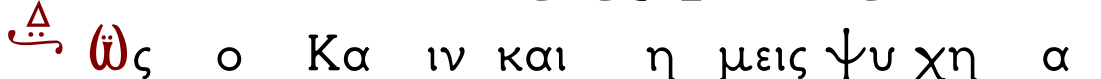
νε πι λη πτο ο ον ^{6.}

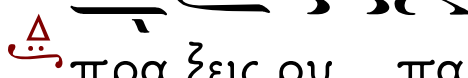
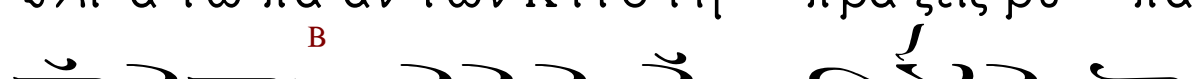
^M ^Δ
6. **Ε** λε η σον με ο Θε ος ε λε η

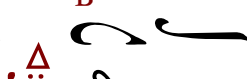
σον με ^Δ

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ως ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Ὡς ὁ Καῖν καὶ ἡμεῖς ψυχὴ ἀ

θλίᾳ τῷ πάντων Κτίστη
πράξεις ῥυπα

ρας καὶ θυσιαν ψεκτὴν
καὶ ἀχρηστον

βίον προσηγάγομεν ὁμοῦ
διὸ

καὶ κατεκρίθημεν ἐν
Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωοπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστέα, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτὰ μετανοοῦντα δέξαι με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Εξαγγέλλω σοι Σωτήρ, τὰς ἁμαρτίας ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματός μου πληγὰς, ἃς μοι ἔνδον, μαιφόνοι λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἥμαρτον Σωτήρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύοντα βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατήρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ερριμμένον με Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν σου κἂν ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιλάνθρωπός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἁσωτίᾳ, ἔρημός εἰμι, ἀρετῶν εὖ σεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο λησταῖς περιπεσών, ἐγὼ ὑπάρχων τοῖς λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι

νῦν, ἐπλήσθην μωλώπων, ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτὴρ ἰάτρευσον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰερεὺς με προΐδων, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε γυμνόν, ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὖσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρός, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου· Ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὖσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξῃ με Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὖσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεςιν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εκ νεότητος Σωτήρ τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω. ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σύ με οἶκτειρον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ. Ἠμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὖσπλαγχνος Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων

μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων
ὁρμάς, ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ
δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Γήν μοι δίδου φωταυγῇ, ἐκ θείας ἄνωθεν
προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν
σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου
τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Υποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις,
τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους
ὁρμάς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς,
ὥς μίαν ἐκατέρωθωσας.

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ρῦσαι παθῶν
ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ
κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντάς
σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα...

Υπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι
προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός
μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ
ὕμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή,
μετανοοῦντα δέξαι με.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡδὴ β'.

Ὁ Εἰρμός.

«Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί,
ἐπιδημήσαντα». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Προσεχε ου ρα νε και αι λαλησω και
α νυ μνη σω Χριστον τον εκ Παρ θε
νου σαρ κι ε πι δη μη σαν τα α α
(Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, γῇ ἐνωτίζου
φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ἀνυμνούσης
αὐτόν.

Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Προσεχε ουρα νε και αι λαλησω
γη ενωτι ζου φωνης με τα νοου
σης Θεω και ανυμνουουσης αυτον

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχες μοι, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ἰλέω
ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν
ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἰλὲ
μόνος ἡμάρτηκά σοι, ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός,
Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει, εὐσπλαγχνε
Κύριε, ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ καμοί,
τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης οἰκτίρμον, καὶ
καὶ γὰρ προβάλλομαι. Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα,
καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ
καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον,
τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν,
χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην,
 ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστοουργὸς ἐξ ἀρχῆς,
καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδυμαι, διερρηγμένον χιτῶνα,
ὃν ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφεις τῇ συμβουλῇ, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον,
ἡπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες,
οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἁμαρτία κᾶμοί, γυμνώσασά με τῆς πρίν, θεοῦφάντου στολῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἡμαγμένον αἰσχροῶς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀλγηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ, καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός, καταπιέζει με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλόϋλον, καὶ φιλοκτήμενον βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτήρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν περικείμεαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῇ τῶν αἰσchrῶν λογισμῶν, ποικίλῃ περιβολῇ, καὶ κατακρίνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδών, Θεοτυπώτου σκηνηῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνοσ τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ὥς ποτὲ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι, ὥς μύρον δέχου Σωτήρ καῖμοῦ τὰ δάκρυα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ψλίσθησα, ὡς ὁ Δαυΐδ ἀκολάστως, καὶ
βεβορβόρωμαι, ἀλλ' ἀποπλύναις καὶ μέ, Σωτὴρ
τοῖς δάκρυσί μου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ιλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι· Σῶτερ
ἰλάσθητί μοι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἐγὼ
ἥμαρτέ σοι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ
κατάνυξιν, αὐτός μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεὸς
δώρησαι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσης μοι τότε,
Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτὴν
μετανοοῦντί σοι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι,
σὺ ἀνακαλέσαι με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός,
μετανοοῦντά με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ενώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς
σταλαγμούς· Κύριε σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἀχραντε, Θεοτόκε Παρθέने μόνη
πανύμνητε, Ἀἱκέτευε ἑκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἄλλος Εἰρμός.

«**Ι**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ».

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

^M Δι̣ ^B δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε ος
ο μαν να ε πομ βρη σας και το υ δω ωρ εκ
πε τρας ^Δ πη γα σας πα λαι εν ε ρη μω τω ω
λα ω μου ^Δ τη μο νη δε ξι α και τη
ι σχυ ι τη ε μη ⁶

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ^β ἐνωτίζου ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος, ^β καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην ἁμαρτίας, ^Δ καὶ φοβοῦ ὡς δικαστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίνι ὡμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχὴ; β
οἶμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, β
λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ
κτείναςα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὦ
ψυχὴ, Α τῷ Σήθ οὐχ ὡμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνῶς
ἐμιμήσω, β οὐ τὸν Ἐνῶχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν
Νῶε, ἀλλ' ὥφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων
ζωῆς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας τῆς
ὀργῆς, β τοῦ Θεοῦ σου ψυχὴ μου, καὶ
κατέκλυσας πᾶσαν, β ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ
τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον, Α καὶ ἔμεινας ἐκτός,
τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ανδρα ἀπέκτεινα, φησὶν, εἰς μώλωπα ἐμοί,
καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, β Λάμεχ θρηνῶν
ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχὴ μου, β
ρύπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν,
κατασπιλώσασα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρόην φονευτήν, β τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, β ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, Δ ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομῆσαι, ὦ ψυχὴ, β καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, β εἰμὴ συνέχεεν ὁ κτίστης τὰς βουλὰς σου, Δ καὶ κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι, ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, β τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, β ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πηρώσεις, Δ βοῶσι τὰς πληγὰς, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ, β ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· β σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, Δ ἐν ᾧ μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γνωτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, β ὁ ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, β ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἁμαρτίας, α καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινόν καὶ πτωχόν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἡπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, β Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη, β καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρωπῶς χεῖρα βοηθείας, α ἐξέτεινε τὴν σήν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὁλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, β τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, β καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις τρεφομένη, α καὶ τούτου καθαρῶς, τελούσα θείας ἐντολάς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰδωμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ᾧ ψυχῇ, β τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη· β διὰ τοῦτο πρὸ τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσιν, προσπέσωμεν βοῶντες· α Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριὰς ἀμέριστε Μονάς, β
μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον, β
σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ
ῥῦσαι, Α τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ ἡ ἐλπίς, β
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, β καὶ λιμὴν τῶν ἐν
ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου, Α
ιλέωσαι κάμοί, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον».

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Ἐ π ι τ η ν α σ α λ ε υ τ ο ν Χ ρ ι σ τ ε π ε
τ ρ α ν τ ω ν ε ε ν τ ο λ ω ν σ ο υ τ η ν Ε κ κ λ η σ ι α ν
σ ο υ σ τ ε ρ ε ω σ ο ο ν

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ποτέ, Κύριος ἐπιβρέξας,
τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σῶζου ψυχή, ὥσπερ ὁ Λῶτ
ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγὼρ προανασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν ὧ ψυχή, φεῦγε Σοδόμων
καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ. Ἡμαρτόν σοι
ἀμέτρως, ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὥς

εὐσπλαγχνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἥμαρτον ὑπὲρ πάντας, Χριστέ Σωτὴρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ζήτησόν με τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου, ἐν σοὶ Σωτὴρ δικαιοθήσομαι.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς

Ὡ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

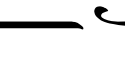
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

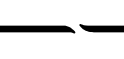
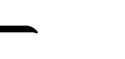
Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεοδόχε Γαστήρ, χαῖρε θρόνε Κυρίου, χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἄλλος Εἰρμός .

Ἦχος Δι

τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την

πε ε τραν των εν το λῶων σου σα λευ θει

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

σαν την καρδιαν μου ο τι μονος Αγιος
υπαρχεις και Κυριοος (Δίς)

«**Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι ὁ μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος». (Δίς)

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους· Ἡμαρτον ἰλάσθητι σῶσόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἡσελγηκότας ἐμιμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι· οὐ γάρ ἐστιν ὅς τις ἥμαρτεν, ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Χὰμ ἐκείνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴ ἄθλία, οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὥς Ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἔξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυχὴ μου, δεῦρο εἰς γῆν ῥέουσιν αἰείζων, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου καταλιπόντα, γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον, μετανάστην, τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δρυϊ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα, βλέπε μήπως, ὅμοιόν τι πάθης λαγνεύουσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτίᾳ παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τεκοῦσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου δεικνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, τί μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένη στήλη ἄλός, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὥσπερ Λώτ, φεῦγε ψυχὴ μου τῆς ἁμαρτίας, φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα, φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι· ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτείρησον φιλάνθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμία Μῆτερ πταισμάτων, ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον, καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰκέσιον δέησιν, νυνὶ Ὅσία προσαγαγοῦσα, πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον πρεσβεΐα σου, Θεοτόκον, ἄνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, κάμοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἀνδρέα Κρήτης Πρόεδρε, μετανοίας· σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος.

Δόξα...

Μονὰς ἀπλὴ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεογεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Ἀ**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε». (Δίς)

Ἦχος λ' Δι'

 Ἀ κη κο εν ο ο προ φη της την ε
 λευ σιν σου Κυ ρι ε και ε ε φο βη θη ο
 τι μελ λεις εκ Παρ θε νου τι κτε σθαι και
 αν θρω ποις δει κνυ υ υ σθαι αι και ε λε γεν
 α κη κο α την α κο ην σου και ε φο βη η
 θην δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ε ε

ε

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, β τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη Δικαιοκρίτα· α εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, α ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε, β ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, α ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, β ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζῃ. α Ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι, α ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς ἐστίν, ὡς ὄναρ, β ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει, α τί μάτην ταραττόμεθα;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ανάνηψον ὦ ψυχὴ μου, β τὰς πράξεις σου ἅς εἰργάσω ἀναλογίζου, α καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, α καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου, β εἰπὲ παρρησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, β ἁμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, α ἣν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, α κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, α καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, β ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, α ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, α ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, β φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλῖμαξ ἦν εἶδε πάλαι, β ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῇ μου, α πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, α γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως, β εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρία, γ βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, β ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης α καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, α καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, β ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναϊκᾶς μοι δύο νόει, β τὴν προᾶξιν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ, α τὴν μὲν Λείαν, προᾶξιν ὥς πολύτεκνον· τὴν Ῥαχήλ δέ, γνῶσιν ὥς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ προᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, β ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, α ἵνα κτήσῃ προᾶξιν μετὰ γνώσεως, α ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνώφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένῃ μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, β ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, α μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, α πρακτικῆς ψυχὴ μου ἀναβάσεως, β τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα, τὰς βάσεις, ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦσαῦ τὸν μεμισημένον, β ζηλοῦσα ψυχὴ, ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου, α τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, α καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καί, γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδῶμ ὁ Ἦσαῦ ἐκλήθη, β δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· α ἀκρασίᾳ γὰρ αἰὲ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος. Ἐδῶμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, β ἀκούσασα ὦ ψυχὴ μου δικαιοθέντα, α τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνων, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὥφθης ἀκαρτέρητος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, β γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλκωμένος, α ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἅπαις ἀφαιρέοικος αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, β διάδημα καὶ πορφύραν ἡμφιεσμένος, α πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, β καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντα, καὶ οὐκ ἀπέδρα, α τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτῆμων οὔσα τάλαινα, ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῇ ἐπενεχθῆναί σοι;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρυπώθην, β τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὅλως ἡλκώθην, Δ ἀλλ' ὡς ἱατρὸς Χριστὲ ἀμφότερα, διὰ μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον Σωτὴρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, β σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε, Δ τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με, τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Δ Χριστὲ τῷ σῷ Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, β ἐν μέσῳ τῆς γῆς οἰκτίρμον, Δ ἵνα σωθῶμεν, ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἡ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνεώγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, β τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, Δ τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρῖσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνός εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, β γυμνός εἰμι καὶ τοῦ γάμου, α ἅμα καὶ δείπνου, ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι, τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω ἀπέρριμμαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, β ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, α ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, β ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας, α ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτὴρ αὐτός με οἷκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υψήγορος νῦν ὑπάρχω, β θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκῇ καὶ μάτην· α μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας, β τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα οἰκτίρμον, Δ ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἷκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀυτείδωλον ἐγενόμην, β τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου καταμολύνας, Δ ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἷκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, β παρήκουσα τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου, Δ ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου, Σωτὴρ αὐτός με οἷκτειρον.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀσώματον πολιτείαν, β ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Ὅσία, Δ πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἵληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν, παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μεγάλων ἀτοπημάτων, β εἰς βάθος
κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης, α ἄλλ'
ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι, πρὸς τὴν
ἀκροτάτην διαπράξεως, σαφῶς ἀρετὴν
παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία
καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἄνδρέα Πατέρων κλέος, β εὐχαῖς σου μὴ
ἐπιλάβῃ καθικετεύων, α παρεστῶς Τριάδα τὴν
ὑπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ
πόθῳ προστάτην σε θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ
Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα...

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, β ἀσύγχυτον τοῖς
προσώποις θεολογῶ σε, α τὴν Τριαδικὴν μίαν
Θεότητα, ὡς Ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, βοῶ
σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς
ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, β καὶ μένεις
δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, α ὁ τεχθεὶς
καινίζει νόμους φύσεως, α ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ
λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

τάξις· ποιῇ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὡδὴ ε'.

Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, **β**
φώτισον δέομαι, **Δ** καὶ ὀδήγησον καμέ, **β** ἐν
τοῖς προστάγμασί σου, **β** καὶ δίδαξόν με
Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου». (Δίς)

Ἦχος λ̣ Δι̣

Δ **Ε**κ νυ κτος ορ θρι ζον τα Φι λαν θρω πε **β**
φω τι σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με ε εν
τοις προ σταγ μα σι ι σου **β** και δι δα ζον
με ποι ει ν **Δ** α ει το θε ε λη μα σου **β**

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον ἀεὶ· **β**
σκότος γὰρ γέγονε, **Δ** καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς, **β**
ἡ νύξ τῆς ἁμαρτίας, **β** ἀλλ' ὥς ἡμέρας υἱόν, **Δ**
Σωτήρ ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ρουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, β
ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, β
κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, β μιάνας κοίτην ἐμήν, ὡς
τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ. β
Ἥμαρτον ἥμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, β
ἄδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν,
καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχή, β
δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, β εἰς
τύπον τοῦ Κυρίου· β αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχή,
ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν, β
μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχή, β καὶ μὴ
ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, αἰὲ
παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὥκησε ποτὲ Ἰωσήφ, β
Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, β
καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δέ τί σοι ποτέ,

τοιούτο προσενέγκω;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ, **β**
ὕδασι, κύμασι φερομένην ποταμοῦ, **β** ὥς ἐν
θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσαν δρᾶμα πικρόν, βουλῆς
Φαραωνίτου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ, **β**
ἄνηβον τάλαινα, τὴν ἄρρενωπὸν ψυχὴ, **β** τῆς
σωφροσύνης πρᾶξιν, **β** νῦν ὥς ὁ μέγας Μωσῆς,
τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, **β**
πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ, **β** καὶ
πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ
τῆς μετανοίας;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ὥκησεν ὁ μέγας Μωσῆς, **β**
δεῦρο ἵνα καὶ τῆς δὲ μίμησαι, **β** τὴν αὐτοῦ
διαγωγὴν, ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχὴ, ἐν θεωρίᾳ
γένῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχή, β
πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσιν βυθόν,
β τύπῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, δι' οὗ δυνήσῃ καὶ
σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λαρὼν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, β
ἄμωμον ἄδολον, ἀλλ' ὀφνεῖ, καὶ Φινεές, β ὥς
σὺ ψυχὴν προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ,
ῥερυπωμένον βίον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραὼ τῷ πικρῷ, β
γέγονα Κύριε, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς β τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα, β καὶ ὑποβρύχιος νοῦς, ἀλλὰ
βοήθησόν μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν νοῦν,
β πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτῇρι τῶν ἐμῶν, β
δακρύων δέομαί σου, β τὴν τῆς σαρκός μου
στολήν, λευκάνας ὥς χιόνα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ, β
ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτόν, β ὁρῶ
ταῖς ἁμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἥμαρτον,

οὐκ ἀγνοία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός σου.
β Ἡμαρτον ἄνες μοι, ὁ τῇ φύσει καθαρός, β
αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, β καὶ ἄλλος πλήν σου
οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμὲ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμέ, β
ἔδειξας θαύματα, ἱασάμενος λεπρούς, β καὶ
παραλύτους σφίγξας, β Αἰμόρρου στήσας
Σωτήρ, ἀφῇ κρασπέδου ρύσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρουν μίμησαι ἀθλία ψυχὴ β
πρόσδραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ
Χριστοῦ, β ἵνα ῥυσθῇς μαστίγων, ἀκούσης δὲ
παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ὦ ψυχὴ, β
πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, β
ἵνα σε ἀνορθώσῃ, β καὶ βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς
τρίβους τοῦ Κυρίου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ, βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, ἵν' ὥς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ρεῖθρα βρύεις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γιλωὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἀγώ, τὰς κόρας τῆς καρδίας, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ, ἡξίωσαι τοῦ πόθου, ἀξιώσον οὖν κἀμέ, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὗρες ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός, ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα, ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Ὅσια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὡς ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σοφέ, πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῷ, καὶ φόβῳ σαῖς πρεσβεΐαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ

ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα...

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, **β** Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, **β** ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλὴ οὐσία Μονάς, αἰὲ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Εκ σοῦ ἡμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὡδὴ 5'.

Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**βόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Εβοήσα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκου
σέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀ
νήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτὴρ τῶν ὀμμάτων μου,
καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς
προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας, ὁ Θεὸς
ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ
Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράξον,
ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς
σὲ συγκαλύψῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα,
ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραίμ, ὡς δορκὰς ἐκ
βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει,
καὶ νῶ καὶ θεωρία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ
πῶς δύναται Θεός, λεπτωθέντα βίον,
λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ ἀπογνῶς
σεαυτήν, κἂν ἐλεπρώθης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτὴρ τῶν παισμάτων μου,
 ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα,
ἐκάλυψέ με ἄφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ
καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες
ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· τοῦ γὰρ θείου μάννα,
προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν
παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, ⲁ καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, ⲃ τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, ⲁ λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, ⲁ τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν, ⲃ τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ⲁ ὡς κρατὴρ προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἐπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ⲁ ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, ⲃ τὴν ζωοποιόν σου, Πλευρὰν προδιετύπου, ⲁ ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτὴρ ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ⲁ ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ⲃ τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὁποία ἐστί, ⲁ καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὥς
Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ
τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς,
ἀεὶ νικῶσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσιν, φύσιν
ὥς πρὶν ἢ Κιβωτός, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης,
γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας ψυχῇ,
Θεὸς κελεύει.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα,
σῶσον προφθάσας με Σωτήρ, τοῦ θηρός με
ῥῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε
τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα
Δέσποτα Χριστέ, ἄλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν
τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με,
προφθάσας ῥῦσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγώ εἰμι, Σωτήρ ἣν ἀπώλεσας, πάλαι
βασίλειον δραχμὴν, ἄλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν
Πρόδρομόν σου Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ εὐρὲ
τὴν σὴν εἰκόνα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἴνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσης, ⲁ
δακρύων ἔβλυζες αἰεί, ⲃ ὀχετοὺς Μαρία, ψυχὴν
πυρπολουμένην, ⲁ ὧν τὴν χάριν νέμοις, κἄμοι
τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀπάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, ⲁ δι'
ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, ⲃ πολιτείας, Μῆτερ· διὸ
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ⲁ ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι,
πρεσβείαις σου δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον, ⲁ
καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτήν, ⲃ ἐγνωκῶς
προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· ⲁ Ἐξελοῦ με
Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα...

Τριάς εἰμι, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, ⲁ διαιρετὴ
προσωπικῶς, ⲃ καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει
ἡνωμένη. ⲁ Ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον
Πνεῦμα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, ⲁ
μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ⲃ ἀλλ' ὡς Κτίστην
πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ⲁ ἵνα ταῖς
πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Ο ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΝΩΝ.

Κοντάκιον.

Ἰχθὺς πλ. β'.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις;
τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι,
ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ
Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα
πληρῶν.

Ἰχθὺς τοῦ πικροῦ Βου

^M
Ψ υ χ η η η η μου ου ου ψ υ υ
υ χ η η η η μου ου α α α να α α
στα α α τι ι ι ι ι ι κα α α θ ε ε
ε ευ δεις το τε ε ε ε ε λο ο ος
ε ε ε γ γι ι ι ι ι ζει ει και αι αι αι
αι αι με ε ε ε λ λεις θο ο ο ρυ υ υ
β ει ει ει ει ει ει σ θ αι αι α να α α

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

α α νη η η ψ ο ο ο ν ο υ ν ι ι ν α α
φει ση η ται αι αι αι σου Χρι ι στο ο ο ο ο ος
ο Θε ος ο παν τα χου ου πα α ρων και αι
αι τα πα α α α αν τα πλη η η ρων

O MEFAC KÄNÖN.

Ωδὴ ζ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

«**Ἡ**μάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν
ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ
ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ
παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων
Θεός». **(Δίς)**

Ἰχθὺς τοῦ λαιμοῦ τοῦ βοῦ

Ἡ μαρτομενη νομησαμενη δικη
σαμεν ενωπιον σου ουδε συ
νετηρησαμεν ουδε εποιησαμεν καθως
ενετειλωημιν αλλα μη παραδωωης
ημας εις τε ελος ο των Πατερων
Θεος

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, ⲁ καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, ⲁ ὅτι ἐν ἁμαρτίαις προήχθην, ⲁ καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωπι τραῦμα ἐμοί, ⲃ ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εὖσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ⲁ ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου, ⲁ ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν, ⲃ καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὖσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, ⲁ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, ⲁ πάρεργον τὸ βασίλειον εὔρε, πρὸς ἀνάρρησιν. ⲁ Ἀλλ' ὅρα μὴ λάθης σαυτήν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, ⲁ εἰ καὶ ἤμαρτε διττῶς ψυχὴ μου, ⲁ βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, ⲁ τῷ δὲ δόρατι ἀλοῦς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς· ⲃ ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυΐδ ποτέ, **Α**ἄνομήματι τὴν ἀνομίαν· **Α**φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθὺς παραδείξας διπλῆν· **Β**ἄλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυΐδ ποτὲ ἀνεστήλωσε, **Α**συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, **Α**δι' οὗ τὴν προᾶξιν ἐλέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων· Ἐλέησόν με· **Β**σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ, αὐτὸς καθάρισόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Η Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, **Α**ἐπιδίφριος ὁ Ζὰν ἐκεῖνος, **Α**ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἥψατο, **Β**Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς, **Α**ἄλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν,φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λήκκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, **Α**πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη, **Α**ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυΐδ τοῦ πατρός· ἄλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους ὁρμάς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἵπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, ⲁ σοῦ ἀξίωμα
τῷ σώματί σου· ⲁ ἄλλον γάρ, Ἀχιτόφελ
εὐροῦσα τὸν ἐχθρὸν σὺ ψυχῇ, ⲁ συνῆλθες ταῖς
τούτου βουλαῖς. ⲁ Ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν,
αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντων σωθῇς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομών, ὁ θαυμάσιος, ⲁ ὁ καὶ χάριτος
σοφίας πλήρης, ⲁ οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον,
τοῦ Θεοῦ ποτέ, ⲁ ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ, ὥ
αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ
προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς, ἐξελκόμενος, ⲁ τῶν παθῶν
αὐτοῦ κατερρυποῦτο, ⲁ οἴμοι! ὁ ἐραστής τῆς
σοφίας, ἐραστής πορνῶν γυναικῶν, β καὶ ξένος
Θεοῦ, ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ὥ ψυχῇ,
ἡδυπαθείαις αἰσχροαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοάμ, παρεζήλωσας, ⲁ ἀλογήσαντα
βουλὴν πατρώαν, ⲁ ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον
δοῦλον, Ἱεροβοάμ, β τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχῇ.
Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ.
Ἥμαρτον οἴκτειρόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, ⲁ τοῖς μιάσμασι
ψυχῇ μου, οἴμοι! ⲁ γέγονας σαρκικῶν
μολυσμάτων, καταγώγιον ⲃ καὶ σκεῦος αἰσχροῦ
τῶν παθῶν. ⲁ Ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον,
καὶ λέγε Θεῷ, τὰς ἁμαρτίας σου.

Ⲉλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ⲉκλείσθη σοι, οὐρανὸς ψυχῇ, ⲁ καὶ λιμὸς
Θεοῦ κατέλαβέ σε, ⲁ ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ τοῦ
θεσβίστου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, ⲃ ἠπείθησας λόγοις
ποτέ. Ἀλλὰ τῇ Σαραφθία ὁμοιώθητι, θρέψον
Προφήτου ψυχὴν.

Ⲉλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, ⲁ τὰ
ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, ⲁ στήσασα ὡς
βδελύγματα πάθη, ⲁ καὶ πληθύνουσα ψυχῇ, ⲃ
προσωχθίσματα. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν,
ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ⲉλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ⲁ
ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου, ⲁ ἥμαρτον, ὡς
οὐχ ἥμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος
οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. ⲃ Ἀλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ
ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ⲉλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, ⲁ καὶ
παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου, ⲁ ὅλον
ἄπημαυρώθη τὸ κάλλος, ⲁ καὶ τοῖς πάθεσιν
ἐσβέσθη Σωτὴρ ἡ λαμπάς· ⲃ ἀλλ' οἰκτείρας
ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυΐδ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ⲉλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ⲉπίστρεψον, μετανόησον, ⲁ ἀνακάλυψον
τὰ κεκρυμμένα, ⲁ λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα
εἰδότι. ⲃ Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε
Σωτὴρ, καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυΐδ,
κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ⲉλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ⲉξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, ⲁ ὡς ἐνύπνιον
ἐγειρομένου· ⲁ ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ
κλίνης μου προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς. ⲃ
Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται μοι ψυχὴ, εἰ μὴ
ὁ πάντων Θεός;

Ⲭσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα
πρὶν ἀπεκρούσω, ⲁ λύσσαν παθῶν βιαίων
ὀχλούντων, ⲃ καὶ κατήσχυνας, ἐχθρὸν τὸν
περνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ
θλίψεως, καὶ μοι τῷ δούλῳ σου.

Ⲭσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

“Ὁν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, ✠ δι’ ὃν ἔτηξας σάρκας Ὁσία, ✠ αἵτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, ✠ ὅπως ἴλεως γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν, ✠ εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσεις, τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

✠ Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

✠ τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ με, ✠ ταῖς πρεσβείαις σου στήριξον Πάτερ, ✠ φόβω με τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, ✠ καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα παράσχου μοι νῦν, δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με, παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

✠ Δόξα...

✠ Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, ✠ Ὁμοούσιε Μονὰς ἁγία, ✠ φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, ✠ καὶ ἐν ἁγίον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς, ✠ ἀλλ’ ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

✠ Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

✠ Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, ✠ προσκυνοῦμέν σε Θεογεννήτορ, ✠ ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ✠ ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν, ✠ καὶ αὐτὴ προηνέωξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Ο ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΝΩΝ.

Ὡς δὲ η'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα
πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (Δίς)

Ἰχθὺς λ' π' Βου

Ὀν στρατιαιου ρα νων δοξαζουσι και
φριττει τα Χερουβι ιμ και τα Σεραφιμ πα
ασαπνο η και κτι ισις υ μνει τε ευ λο ο
γει ει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
του ους αι ω νας

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν
μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι
μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα·
Ἡμαρτόν σοι, σῶσον, ἡγόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, β ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο ὑπεράνω, β ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, β τῇ μηλωτῇ Ἡλίου, δι' Ἐλισσαιέ, α ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα, α αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, β ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαιῖος, ποτὲ δεξάμενος, β τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου, β αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, β ἐξένισεν ὦ ψυχὴ, γνώμη ἀγαθῇ· β σὺ δὲ οὐκ εἰσωκίσω, οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην· α ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ῥιφήσῃ ἔξω θρηνωδοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, β τὴν γνώμην
τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ· β οὐδὲ τὴν
φιλαργυρίαν, ἀπώθου καὶ ἐν γήρει, φεῦγε τῆς
γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ τὸν Ὀζιαν, ψυχὴ ζηλώσασα, β τὴν
τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῷ· β ἄτοπα
γὰρ λογίζῃ, β παράνομα δὲ πράττεις, Δ ἄφες ἃ
κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευίτας, ψυχὴ ἀκήκοας, β
μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκῳ καὶ σποδῷ, τούτους
οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὥφθης σκαιοτέρα, β πάντων
τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας, β
Ἰερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, β θρήνοις
καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα, μίμησαι τὸν
τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευϊτῶν· ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν ὧ ψυχὴ, στόματα θηρῶν, ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπογραμμόν, μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους πράξεις, ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἁμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι, ἄνες μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ληστής ἐκβοῶ σοι· Μνήσθητι, ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτήρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης, δακρύω ὡς ἡ Πόρνη, δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς Χαναναίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτήρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ, μάλαγμά μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναναίαν, κἀγὼ μιμούμενος· Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἱμορροοῦσα, κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρύων, Σωτήρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα, δέησιν προσάγω, καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγώ σοι ἥμαρτεν, ἀλλ' ὅμως δέξαι καὶ ἐμέ, εὖσπλαγχνε Σωτήρ, φόβω μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἡμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καὶ ζήτησον ὡς ποιμήν, τὸ ἀπολωλός, πρόβατον πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποίησόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οταν Κριτής, καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν, δόξαν σου Χριστέ, ᾧ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Η τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μῆτέρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μῆτερ Ζωσιμᾶς. Ἄγγελον γὰρ ἑώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους, ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὡς παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον, Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν, νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννηήτορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον. Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Λ**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ
κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς
φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν». (Δίς)

Ἦχος λ. — Δι

Δσπο ρου συλ λη ψε ως ο το
κος α νερ μη νευ τος Μη τρο ος α ναν δρου
α φθο ρος η κυ η σις Θε ου γαρ η γεν νη
σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι ο σε
πα σαι αι γε νε αι ως Θε ο νυμ φον
Μη τε ε ρα ορ θο δο ζως με γα
λυ νομεν

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχή, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους, ὧν τοὺς δευτέρους ὦ ψυχή, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο Νόμος ἡσθένησεν, ἄργεῖ το Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προφῆται ἡτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος, αἱ τραυματίαι σου ὦ ψυχή, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ ὑγιουντός σε.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν, δικαίους οὖν ζήλωσον, ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας εἰς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας, ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέωκται, τῆς Βασιλείας ἤδη, καὶ προαρπάζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἁμαρτίας δίχα, ὑπογραμμὸν σοι ὦ ψυχὴ, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δῆμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν, ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον, ἀλλ' οὐαί σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ μὴ ἀθυμήσης, ἂν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρός, προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε, δεικνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται, εἰς ὅρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ Κόσμου πάσας ἐν ῥίπῃ· Φοβοῦ ὦ ψυχὴ τὸ δράμα, νῆφε, εὗχου, πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι. Βλέπε ψυχὴ μου μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ὥκησε, τῆς χάριτος ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἀμαρτίας ἐαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως, οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχὴ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφοτέρω γάρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾷ τῷ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῇς ὦ ψυχὴ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κύημα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμόρρουν ἰάσατο, ἀφῇ κρασπέδου Κύριος, λεπροὺς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φωτίσας ἠνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαί, ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῇς ἀθλία ψυχή.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος, κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἁμαρτωλοῖς ὠμίλει, τῆς Ἰαείρου θυγατρός, τὴν ψυχὴν προμεταστάσαν, ἐπανήγαγεν ἀφῇ τῆς χειρός.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, ἡ δέ, Ἐλέησόν με, ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἁμαρτίας, ἣν ψυχὴ σπεῦσον μιμήσασθαι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην ὦ τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύοντος αὐτῇ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνω, ὅπως κατηράθησαν, φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως Ἄδου κατεδίκησε.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων ὦ ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα, δι' ἥς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Ὡς Δαυὶδ σῶσον καὶ μέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῷ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαυΐδ ἐλεησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος, φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῇ μοι φράσον· Ἀμήν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστῆς κατηγορεῖ σοι, Ληστῆς ἐθεολόγει σοι· ἀμφοτέροι γάρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο, ἀλλ' ὦ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, κἄμοι ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα, ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διερρήγνυντο, καὶ γῆ συνεσείετο, καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρᾳ καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λξίους μετανοίας, καρποὺς μὴ ἀπαιτήσης με· ἡ γὰρ ἰσχὺς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε, καρδίαν μοι δώρησαι, ἀεὶ συντετριμμένην, πτωχείαν δὲ πνευματικήν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνη Σωτήρ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτά μου καὶ γνωστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι, τότε ἰδὼν με φεῖσαι, καὶ οἴκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῇ ξένη πολιτείᾳ σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, αὐλῶς βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα, ἀνθ' ὧν ὡς αὐλὸς τοῖς ποσίν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, Ὅσία Μῆτερ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων, ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὁ δείξας ἐράσμιον τὸ Νύμφης Κάλλος ἄριστον, Ῥουβῆν, Ἀνδρέας, ζήτω ψάλτης κράτιστος, Χριστὸν ἱλασκόμενος, καὶ μὴ ἀποθανέτω, ἀλλ' ὥσπερ στόμα Θεοῦ, πολλούς ἀδελφούς, Χριστῷ προσάγοι, ἐπὶ τράχηλον Ἐχθροῦ ἀτελεύτητον.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσιν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ὁ Εἰρμός.

«**Λ**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν».

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἦχος λ π — Δι

Ἀ σπο ρου συλ λη ψε ως ο το
κος α νερ μη νευ τος Μη τρο ος α ναν δρου
α σπο ρος η κυ η σις Θε ου γαρ η γεν νη
σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι ο σε
πασαι αι γε νε αι ως Θε ο νυμ φον
Μη τε ε ρα ορ θο δο ζως με γα α
λυ υ νο ο με ε εν

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε**, ἐλέησον, **Κύριε**, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Τὸ Κοντάκιον. (χῦμα)

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις;
τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι,
ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσῃταί σου Χριστὸς ὁ
Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα
πληρῶν.

Ἐπειτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ' ἑσὶς.

*Καὶ τὴν προσευχὴν ταύτην,
ποίημα ἀγνώστου συγγραφέως.*

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος
Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ
τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς
σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν.

Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν
ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
κακῶν καὶ ὀδύνης.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα·

ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν

τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα·

ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια·

ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·

μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον·

ἀλλ' ὥς τοῦ φιланθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιланθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἁσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν·

καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῥησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος·

καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὥς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστατίς καὶ βοηθός, τὰς τῶν

ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με·

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα·

ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱεροψάλτης:

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου

τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·

Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱεροψάλτης:

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σῶσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱεροψάλτης:

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Ἱεροψάλτης:

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

*Ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Μικρὰν Ἀπόλυσιν Καὶ λέγει
(ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).*

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Υπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (γ').

Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἀκόλουθον τροπάριον.

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

ᾠχος $\equiv \Delta'$ $\overline{\chi}$

$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{λε}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{Πα}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\alpha$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\alpha$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\alpha$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{αν}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{τω}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\omega$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{ων}$	+	
$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{προ}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{ο}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{στα}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\alpha$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\alpha$	+	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{τε}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\epsilon$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{ευ}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{ει}$	$\underbrace{\quad\quad\quad}_\text{ει}$

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

εις Α α α α γα α α θη η η των κα
τα α φε ευ γο ο ον τω ων ε εν πι ι ι
ι ι ι ι σται τη κρα ται α α α α α
σου χει ρι ι ι α α α αλ λη ην
γα α αρ ου ου ου ου ουκ ε ε χο ο ο
με ε ε εν α μα αρ τω λοι οι οι οι οι
οι προς Θε ε ο ο ον εν κι ιν δυ υ υ υ
νοις και αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι ιν
α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει ει ει ει ει
αν οι οι οι οι οικα τα α α κα α α α
αμ πτο ο με ε ε νοι οι οι οι υ πο ο ο

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

πται σμα α α α α α τω ων πο ολ
 λω ω ων Μη η η η τε ε ε ε ε ρ Μη
 η η τε ε ρ του ου Θε ου ου ου ου ου του
 ου υ υ ψι ι ι ι ι ι ι ιστου ο ο
 ο ο ο θεν σοι οι προ σπι ι ι πτο ο
 με εν ρυ υ υ υ υ σαι αι αι πα
 α ση η η ης πε ρι στα α α α σε ω ως
 του ου ους δου ου λου ου ους σου ου ου
 ου

Ἐτερον σύντομον.

Πα αν τω ων προ στα τευ εις Α γα θη

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ.

των κα τα φευ γον των εν πι ι στει τη κρα
ται α σου χει ρι αλ λην γαρ ουκ ε χο
μεν α μαρ τω λοι οι προς Θε ον εν κιν
δυν νοις και θλι ψε σιν α ει μεσι τει αν
τοι κα οι καμ πτο με νοι υπο πται σμα α
των πολλων Μη η τε ερ του Θε ου του Υ
ψι ι στου ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ
σαι πα σης πε ρι στα σε ως τους δου λους
σου

ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν...

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.